

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců JUDr. Václava Štencla, MA, a Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Seznam.cz, a. s.**, IČO: 26168685
sídlem Radlická 3294/10, 150 00 Praha 5
zastoupená advokátem Mgr. Matyášem Kuželou
sídlem Truhlářská 13-15, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v poskytnutí informací uvedených ve sdělení ze dne 3. 9. 2024, č. j. ÚOHS-33262/2024/400, pod body 2), 3), 4), 5),

takto:

- I. Určuje se, že poskytnutí informací uvedených ve sdělení žalovaného ze dne 3. 9. 2024, č. j. ÚOHS-33262/2024/400, pod body 2), 3), 4), 5), bylo nezákonným zásahem.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 16 362,70 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Matyáše Kužely.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou ke zdejšímu soudu domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat v poskytnutí informací na základě žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále „informační zákon“) ze dne 22. 8. 2024. Na základě této žádosti poskytl žalovaný žadateli sdělením ze dne 3. 9. 2024, č. j. ÚOHS-33262/2024/400, mimo jiné následující informace:
 - 2) Účastníkem správního řízení je společnost Seznam.cz, a.s., se sídlem Radlická 3294/10, Smíchov, 150 00 Praha 5, IČO 26168685.
 - 3) Úřad zahájil řízení *ex offo*, tj. z úřední povinnosti, žádný podnět mu nepředcházel.
 - 4) Možné jednání v rozporu se zákazem stanoveným v § 11 odst. 1 zákona a/nebo článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie spatřuje Úřad v tom, že soutěžitel Seznam.cz jako provozovatel realitního portálu Sreality.cz bez objektivně ospravedlnitelných důvodů:
 - i. uplatňuje na portálu Sreality.cz cenové schéma s progresivně se zvyšující cenou za jeden inzerát za den při klesajícím množství vystavených inzerátů, přičemž rozdíly v cenách se mohou blížit až padesátinásobku;
 - ii. považuje pro účely ceníku služeb Sreality.cz za jeden subjekt jednotlivé realitní zprostředkovatele, kteří na základě smlouvy poskytují realitní zprostředkování jménem jiného realitního zprostředkovatele, nebo tak sice činí svým jménem, ale s nezaměnitelným užitím obchodního jména či obchodní značky jiného realitního zprostředkovatele.
 - 5) Uvedené jednání soutěžitele Seznam.cz ztěžuje působení realitním zprostředkovatelům vystavujícím menší množství inzerátů v oblasti zprostředkování prodeje a pronájmu nemovitostí a mohlo by být v uvedené oblasti způsobilé narušit hospodářskou soutěž k újmě některých realitních zprostředkovatelů a/nebo konečných spotřebitelů a rovněž ovlivnit obchod mezi členskými státy Evropské unie. Správní řízení je ve fázi dokazování.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobkyně se domáhá určení, že poskytnutí informací žalovaným ve sdělení ze dne 3. 9. 2024, č. j. ÚOHS-33262/2024/400, bylo nezákonným zásahem. Namítá, že žalovaný poskytl žadateli neveřejné informace, které se žalobkyně přímo týkají, v důsledku čehož bylo zasaženo do jejího práva na ochranu soukromí a do práva na informační sebeurčení. Žalovaný poskytl žadateli informace *de facto* ve stejném rozsahu, v jakém je sdělil žalobkyni v oznámení o zahájení správního řízení. Poskytnutí informace o šetření údajného přestupku spáchaného žalobkyní může negativně zasáhnout do její dobré pověsti a může ji poškodit jak v očích veřejnosti a uživatelů jejích služeb, tak při jednání se zákazníky a obchodními partnery. Tím spíše, pokud jsou ze strany žalovaného zároveň publikována i nepravdivá a ničím nepodložená obvinění (např. o zastrašování žalovaného žalobkyní). Postup žalovaného je nepřiměřený a vykazuje znaky svévole, žalovaný jím porušil základní zásady činnosti správních orgánů. Žalovaný nesprávně posoudil a vyhodnotil povahu a přiměřenost požadovaných informací a nedostatečně zohlednil dopad jejich poskytnutí a možného zveřejnění na práva a oprávněné zájmy žalobkyně. Zároveň neumožnil žalobkyni, již se poskytované informace přímo týkají, aby při vyřizování žádosti uplatňovala a hájila svá práva a oprávněné zájmy. V rámci (patrně neprovedeného) posouzení proporcionality poskytnutí informací měl žalovaný zohlednit i skutečnost, že poskytnuté informace by měly být zveřejněny. Žalovaný si byl patrně

vědom negativních dopadů eventuálního zveřejnění informací, neboť poskytnuté informace na svých webových stránkách nepublikoval a namísto toho pouze konstatoval, že informace poskytl.

3. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že poskytnutí informací nebylo nezákonným zásahem. Informační zákon ani další právní předpisy neobsahují žádný důvod, pro nějž by nebylo možno na žádost dle informačního zákona poskytnout informace obsažené ve sdělení. Obecné zásady správního řízení žalovaný neporušil. Žalobkyně ignoruje zásadu jednotnosti a vnitřní bezrozpornosti právního řádu. Poskytnuté informace jsou pouze informativního charakteru a nezasahují do subjektivních práv žalobkyně. Navíc v okamžiku jejich poskytnutí žadateli byly do značné míry veřejně známé, a to především díky rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2024, č. j. 31 A 25/2024-85. Otázka zveřejňování poskytnutých informací nesouvisí s tvrzeným nezákonným zásahem. Není sporu o tom, že zveřejnění doprovodné informace podle § 5 odst. 3 informačního zákona do práv žalobkyně nezasáhlo. Poskytnuté informace žalovaný na svých webových stránkách nezveřejnil právě z důvodu šetření práv žalobkyně.
4. Při jednání dne 13. 5. 2025 účastníci setrvali na svých stanoviscích.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud v Brně shledal, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě osobou k tomu oprávněnou a směřuje proti úkonu správního orgánu, který pojmově může být zásahem ve smyslu § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále „s. ř. s.“ (k tomu blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2014, č. j. 1 As 189/2014-50, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012-62 a nálezy Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 2/99 [všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz, všechna zde citovaná rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na nalus.usoud.cz]). Soud proto přistoupil k přezkumu zákonnosti tvrzeného zásahu, a to podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 *in fine* s. ř. s.).
6. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou nezákonnosti shora vymezeného zásahu z důvodu, že měl žalovaný před poskytnutím informace umožnit žalobkyni hájit svá práva.
7. Z ustanovení § 20 odst. 4 informačního zákona vyplývá, že při vyřizování žádosti o informace se aplikují základní zásady činnosti správních orgánů upravené ve správním řádu.
8. Podle § 2 odst. 3 správního řádu platí, že správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (tzv. dotčené osoby), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.
9. Podle § 4 odst. 2 až 4 správního řádu platí, že správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Správní orgán s dostatečným předstihem uvedomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu. Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.
10. K otázce postavení osob, jejichž práv se může poskytnutí informace dotknout, se vyjádřil Nejvyšší správní soud mimo jiné v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 22. 10. 2014,

č. j. 8 As 55/2012-62. V něm uvedl, že okruh osob, s nimiž povinný subjekt při poskytování informací jedná, tvoří žadatel a dále „ostatní osoby, které by mohly být poskytnutím informace dotčeny“ (např. osoby, kterých se poskytnutá informace týká a jež by mohly být dotčeny ve svém právu na informační sebeurčení). Těmto osobám svědčí práva plynoucí ze základních zásad činnosti správních orgánů, v daném kontextu se na ně vztahuje především § 4 odst. 4 správního řádu, dle kterého správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy. Povinný subjekt je tedy povinen informovat bez zbytečného prodlení tyto osoby o podané žádosti o poskytnutí informací, které se jich mohou dotknout, jakož i o tom, že tyto informace hodlá žadateli poskytnout. Potenciálně dotčené osoby pak mají právo se k uvedenému vyjádřit. Úkolem povinného subjektu je následně reflektovat případné vyjádření těchto osob a vyvodit z něj eventuálně důsledky pro svůj další postup. Povinný subjekt jistě není vázán názorem dotčených osob, stále platí, že o způsobu vyřízení žádosti rozhoduje autonomně. Ve světle vyjádření dotčené osoby však přinejmenším musí uvážit o existenci či neexistenci zákonných důvodů pro omezení práva žadatele na informace, včetně například toho, zda ze strany žadatele nejde vzhledem k výjimečným skutkovým okolnostem (které může vylíčit právě až dotčená osoba) o zneužití práva.

11. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 12. 2014, č. j. 1 As 189/2014-50, shrnul jednotlivé kroky, jež je povinný subjekt povinen činit v rámci řízení o žádosti o poskytnutí informací tak, aby umožnil dotčeným osobám hájit jejich práva. Povinný subjekt je v první řadě povinen ověřit, zda existují osoby, které by mohly být poskytnutím požadované informace dotčeny na svých právech. Pokud tyto osoby budou existovat, vyrozumí je o podané žádosti, jakož i o uvažovaném způsobu rozhodnutí o ní (srov. § 4 odst. 2 a 3 správního řádu). Současně těmto osobám umožní, aby se v přiměřené době k věci vyjádřily. Následně je informuje o způsobu vyřízení žádosti.
12. S ohledem na obsah informací, které byly žalovaným sdělením ze dne 3. 9. 2024 poskytnuty, má zdejší soud za to, že žalobkyni v projednávané věci svědčilo postavení tzv. dotčené osoby. Jedná se totiž o informace, které se žalobkyně bezprostředně týkají – vedení správního řízení se žalobkyní, popis skutku, jeho předběžná právní kvalifikace, ale i konstatování, že jednání žalobkyně ztěžuje působení realitním zprostředkovatelům vystavujícím menší množství inzerátů v oblasti zprostředkování prodeje. Poskytnutí informace, která se takto žalobkyně bezprostředně týká, je potenciálně způsobilé zasáhnout do jejího práva na informační sebeurčení, tj. práva samostatně se rozhodnout, zda a jaké údaje o sobě poskytne (k tomu srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 11. 2002, sp. zn. I. ÚS 512/02). Proto je třeba, aby žalobkyně dostala dostatečný prostor pro vyjádření k poskytnutí informace. Předně mohla žalovanému sdělit své výhrady, k nimž takto dostala prostor až ve své žalobě (tj. namítat, že se jedná o informaci novou, či požadovat provedení testu proporcionality a v důsledku toho poskytnutí informací pouze v omezeném rozsahu). Žalovaný však obecně nemohl vůbec předvídat postoj žalobkyně. Ta mohla také namítat např. zneužití práva na informace žadatelem jako důvod pro odmítnutí žádosti podle § 11a odst. 1 informačního zákona (což povinnému subjektu často nemusí být známo), či argumentačně podpořit aplikaci jiného zákonného důvodu pro odmítnutí žádosti o informace.
13. Žalobkyni tedy podle názoru soudu svědčilo při vyřizování žádosti o poskytnutí informací postavení dotčené osoby ve smyslu § 2 odst. 3 a § 4 správního řádu. Žalovaný měl proto povinnost vyrozumět žalobkyni o podané žádosti a o tom, že požadované informace hodlá žadateli poskytnout, přičemž jí také měl dát dostatečný prostor k vyjádření. Pokud žalovaný poskytl žadateli požadované informace, aniž by žalobkyni

informoval o podané žádosti a zamýšleném způsobu jejího vyřízení a aniž by jí umožnil se k žádosti vyjádřit, nepřípustně zkrátil žalobkyni na jejích procesních právech, která jí v řízení o žádosti přísluší, a dopustil se tak nezákonného zásahu.

14. Nelze souhlasit s obranou žalovaného, že poskytnuté informace nemohly zasáhnout do práv žalobkyně, neboť již byly do značné míry veřejně známé, a to na základě zveřejnění rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 31 A 25/2024-85. Ačkoliv citovaný rozsudek obsahuje určité informace o probíhajícím šetření možného zneužití dominantního postavení žalobkyní, sdělením ze dne 3. 9. 2024 poskytl žalovaný žadateli informace nad rámec těch uvedených rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 31 A 25/2024-85, a to zejména v bodech 4) a 5) sdělení. Ostatně i sám žalovaný uvádí, že poskytnuté informace byly veřejně známé „do značné míry“. Už samotné poskytnutí dodatečných informací o probíhajícím správním řízení se žalobkyní je potenciálně způsobilé zasáhnout do subjektivních práv žalobkyně a je tedy důvodem pro vyrozumění žalobkyně o podané žádosti a pro poskytnutí dostatečného prostoru žalobkyni k vyjádření. Dřívější zveřejnění některých nově žádaných informací tak nemohlo být důvodem pro závěr, že žalobkyně vůbec nemůže být poskytnutím informací dotčena, a že proto není důvod ji o podané žádosti ani vyrozumívat.
15. Zdejší soud se nezabýval žalobní námitkou směřující proti zveřejnění poskytnuté informace dle § 5 odst. 3 informačního zákona v omezeném rozsahu oproti informaci poskytnuté žadateli, neboť se tato námitka míjí s předmětem řízení. Žalobkyně učinila předmětem právě projednávané věci jasně vymezený zásah spočívající v poskytnutí informací sdělením ze dne 3. 9. 2024. Pozdější skutečnosti jsou irelevantní, neboť jednak nejsou součástí skutkového stavu v době zásahu, jednak ani nemohou vypovídat o zákonnosti tohoto zásahu k okamžiku jeho uskutečnění.
16. S ohledem na výše zjištěnou nezákonnost, která je postačující pro konstatování nezákonnosti zásahu jako celku (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2023, č. j. 3 As 78/2021-39), se soud nezabýval ani dalšími žalobními námitkami, neboť by to nemohlo nic změnit na výsledku soudního řízení. Pro závěr o nezákonnosti zásahu postačuje zjištění jednoho důvodu této nezákonnosti. Není nutné, aby soud potvrdil či vyvrátil všechny namítané důvody nezákonnosti zásahu.
17. Krajský soud nad rámec správního spisu provedl dokazování pouze oznámením o zahájení správního řízení ze dne 6. 8. 2024, č. j. ÚOHS-29992/2024/872. Zbývající navržené důkazy soud neprováděl. Tiskové zprávy žalovaného ze dne 21. 8. 2024 a 28. 8. 2024 se dle žalobních tvrzení týkají jednání žalovaného, které žalobkyně neoznačila jako nezákonný zásah a které o nezákonnosti následného poskytnutí informací nemohou vypovídat. Přípisy žalobkyně ze dne 23. 9. 2024 a 11. 10. 2024, sdělení žalovaného ze dne 7. 10. 2024 a usnesení žalovaného ze dne 25. 10. 2024, č. j. ÚOHS-40566/2024/872, nejsou součástí skutkového stavu, který tu byl v době zásahu.

IV. Shrnutí a náklady řízení

18. Zdejší soud dospěl k závěru, že byly naplněny pojmové znaky nezákonného zásahu podle § 82 s. ř. s., neboť žalovaný svým nezákonným postupem zkrátil žalobkyni přímo na jejích procesních právech, neboť poskytl informace týkající se žalobkyně bez jakékoli součinnosti s ní. Podle § 82 odst. 2 věty první s. ř. s. tedy soud určil, že žalovaným provedený zásah vůči žalobkyni byl nezákonný.
19. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně

vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, soud jí proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Náklady řízení žalobkyně sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce žalobkyně. Odměna zástupce za dva úkony právní služby uskutečněné do 31. 12. 2024 (příprava a převzetí věci, seps žaloby) činí dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2024, 2 x 3 100 Kč a náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 3 této vyhlášky 2 x 300 Kč. Odměna zástupce za jeden úkon právní služby uskutečněný od 1. 1. 2025 (účast na jednání soudu) činí dle § 9 odst. 6, § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1. 1. 2025, 1 x 4 620 Kč a náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 3 této vyhlášky 1 x 450 Kč. Jelikož je zástupce plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o částku odpovídající této dani, tj. o 2 492,70 Kč. Celková výše nákladů řízení žalobkyně tak činí 16 362,70 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. května 2025

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu